

Aqqalu C. Jerimiassen

EM 2022/7_1

Atassut

27. september 2022

Forslag til Finanslov for 2023.

(Naalakkersuisoq for Finanser og Ligestilling)

Vi skal endnu engang til at tale om og se tilbage på befolkningens finanser, og på hvordan denne periodes koalition har kørt siden de blev siden de blev dannet, og jeg må konkluderet at billedet ser noget anderledes ud end jeg havde forestillet mig.

Realiteten har set noget anderledes ud fra de indledende forhandlinger, til hvordan politikken er blevet virkeliggjort, som også for hurtigt har vanskeliggjort den reelle samarbejde som skulle havde fundet sted. Dette har været mere end tydelig overfor befolkningen.

Da COVID-19 var ved at miste sit tag i samfundet i 2022, ændrede det års finanslov sig drastisk, hvor efter at erhvervssektoren havde kørt varsomt længe, nu igen kunne sætte hastigheden op. Dette har vagt glæde, og givet fornyet håb. Restaurations-, turisme- og overnatningsbranchen har under pandemien været indhyllet i et mareridt, og vi er glade for at de igen kan operere uden restriktioner.

Os, de folkevalgte, hvad må vi styre imod for at sikre landets muligheder indenfor økonomisk vækst? Og hvad kan vi arbejde imod for at penge falder i de flestes lommer? Vha. støtter? Afgifter? Eller skal vi give landet private som klare sig godt bedre vilkår?

Det fører også til dette spørgsmål; er det rigtigt at landets største indtægtskilde skal være de offentlige virksomheder, som har brug for økonomisk sikkerhedsnet?

Fiskerne i nord arbejder dag og nat, og ligelides bearbejder og eksporterer landets to største fiskefabrikker deres fangst, dette forsyner landskassen godt med de indtjente skattekrone.

Når talen kommer på selvstændighed, er det farvet i lyksalighedens glød, malet i evig solskin og grønne skove. Men vi må nok tygge på, om dette virkelig kommer til at være den realitet vi vil komme i møde, for jeg mener at vi skal være påpasselige med at love at alt vil blive godt, så snart vi har opnået selvstændighed.

Hvis vi skal kunne holde selv oppe rent økonomisk, så må vi først og fremmest se på hvordan vi kan gå bort fra at have brug for bloktilskuddet fra den danske stat. Kan vi fra dag til dag finde de penge, såfremt at vi vælger at gå bort fra ordningen med staten? Det mener vi i Atassut ikke er realistisk. Hvis vi skal tænke på, hvordan vi kan sikre os en økonomi som kan stå sikkert, så får

man lyst til at spørge dem, som gerne vil have selvstændighed i dag, hvilken finanslov forestiller i jer vil være den aller bedste for hele befolkningen? Det spørgsmål har vi til den dag i dag, ikke fået svar på og bliver skubbet til side med svar som "Hvis vi kan klare os, så i kan i også." Vi har aldrig fået en grundigere svar end dette.

Vi kan ikke komme udenom at vi skal tage vare på de svageste i samfundet, og støtte op om dem som kan selv, og vise dem vejen til at kunne klare sig selv. Vi skal ikke tage ansvaret fra den enkelt og bare give penge ud for et godt ord, men finde ud af hvorfor personen sidder i den situation, og finde ud af hvordan vi kan hjælpe vedkommende videre, frem for bare ved at skubbe vedkommende af med et pengebeløb. Grunden til dette, er at hvis vi skal holde os selv oppe økonomisk, så har vi brug for alle som kan arbejde, arbejder og gør vores for at få dem som systemet har tabt, bliver en aktiv del af samfundet igen.

De ældste i samfundet – Pension

Ved hvert eneste valg, bliver pensionisterne altid lovet at de vil få bedre vilkår, men de flotte ord falder som regel til jorden, når valget er blevet vundet. De smukke ord, som har lovet så meget, forsvinder som dug for solen. Den nuværende koalition er nu i gang med en process som vil være til gavn for nogle, og til hindring for andre. Hvornår vil vi forstå at hovsaløsninger aldrig holder i længden?

Kunne vi til dels ikke tage og overveje dette; at vi gør vores for at styrke deres købekraft, for det er jo den som vi burde løfte. Det kunne gøres ved at de ældste ikke bliver ramt af stigende afgifter, og at deres indtjening ikke bliver straffet af for høje skatter m.m.

Vi har før nævnt, og tilmed foreslået at pensionister ikke skal straffes for at have en indtjening ved siden af pensionen, og vi bliver desværre gang på gang, påmindet om at denne tankegang, og viljen til at føre til livs, kun ligger hos Atassut.

Grønland skal være et sted, hvor man har kan føle sig sikker som pensionist, og vi må samlet arbejde frem imod at dette kan blive en realitet.

Det kommer kun til dette spørgsmål, kan vi samarbejde om at finde en fælles vej når det kommer til pensionen? Vi i Atassut, står altid klar til at arbejde for de ældste.

Arbejdskræften – mangel på arbejdskraft

De udfordringer vi står overfor i dag, er fuldkommen anderledes end de udfordringer vi stod over, for bare ti år siden. Dengang skulle vi finde ud af at skabe flere arbejdspladser, hvor udfordringen i dag er mangel på arbejdskraft.

Hvis vi tager byggemarkedet som eksempel, så er det desværre sådan at vi har store mangler når det kommer til arbejdsdygtige hænder, hvor en masse byggeprojekter er forsinket, da nogle bosteder ikke kommer med udbudsrunder.

Vi må i Inatsisartut tage og tænke fast-track ordningen igennem, og gøre den mere smidig. For ligemeget hvor meget vi værner om og gøre brug af vores faglærte, så kan vi ikke komme udenom at vi har brug for tilkaldt arbejdskraft sådan som arbejdsmarked ser ud i dag.

Der er i nogle byer, så meget fremgang i fiskerierne, at de arbejdspladser som kører konstant, kan have svært ved at fylde alle stillingerne op. Det kan f.eks. være manglende skraldemænd, renovation, selv i fiskefabrikkerne kan de mangle arbejdsdygtige hænder.

Vi fra Atassut, som er medlemmer af Inatsisartut, har ved vores besøg i fiskefabrikkerne i Ilulissat fået set og bevist disse informationer som vi har fået givet. Selvom der selvfølgelig findes personale som passer deres arbejde, så nævnte arbejdsgiverne at den uendelige problematik med folk som ikke kommer på arbejde fra tid til anden, stadig er en vedvarende problem.

Derfor må vi tænke grundigt på hvordan vi kan gøre en masse vedvarende arbejdspladser interessante for vores landsmænd, og vi kan ikke se bort fra at det er et problem, som vi er nød til at finde en løsning på. Vi kan ikke vende det blinde øje imod at der er mange bosteder med store mangler indenfor renovation, for der er jo mange steder i landet som er bag ud når det kommer til almene kloaksystemer. Selvom vi har interesse i at lønnen stiger, så kan vi ikke se bort fra at de fleste indtjeninger sker i fiskeribyerne, og at det kan være svært at finde vedvarende arbejdskraft til disse fag, dette er ikke underligt, for de fleste af os er nok interesseret i at finde arbejde, hvor lønnen er så høj som mulig.

Vi må bruge disse møder til at gøre arbejdskraften mere smidige, hvor vi gør det nemmere at finde tilkaldt arbejde til de stillinger som er sværrest at få opfyldt. Vi må være lige standhaftige om der så er tale om stillinger i en større eller mindre boplads. Hvis fiskefabrikkerne fortsat har svært ved at få deres stillinger påfyldt, og hvis det ikke skal resulterer i at det går ud over produktionen af fiskerivarer, og det ligeledes ikke skal gå ud over landets indtjeninger, så må vi, om det så går ud over vores stolthed, finde arbejdskraft fra udlandet.

Afgifter

Når talen kommer på afgifter, bliver befolkningen ofte delt op i to, hvor nogle virker som om at de er bange for større reformer, og hellere gør brug af hurtige lappeløsninger i form af afgifter. Vi mener i Atassut at når det kommer til afgifter, at vi må finde løsninger som kræver mindre administration, for netop at spare penge på administrationen. Vores sundhedssektor bliver år, for år mere og mere udfordret rent økonomisk med den pengesum som den får tilført, i det at administrationen bliver større for hvert år der går. De penge som er kommet til dertil, via afgifter og lappeløsninger, kommer ikke til at være nok i længden, da befolkningens købekraft ikke stiger sideløbende.

Personskatten og andre beskatninger kunne sagtens barberes ned, så vi kun har en enkelt skatteprocent som skal betales. Hertil skal det nævnes, at ligemeget hvem det er, og hvor lidt vedkommende måtte tjene, at denne beløb skal betales. Stort som småt. På den måde ville tilbagebetaling af overskydende skat og opkrævning af gæld til skat blive et minde plot, og ikke længere være til sinde for den enkelte. Vi er nød til at tage flat tax til efterretning. Flat tax, forstået på den måde; at ligemeget hvad, så skal vedkommende betale skat om det så kun er én krone som er blevet tjent ind. På den måde ville man kunne mærkbart mindske alle de ressourcer som Skat og Incasso bruger hvert år.

Hvis vi tager det som et eksempel, og forestiller os at vi fjerner en del af de administrative opgaver, så ville vi kunne få skatteprocenten ned med helt op til 15%, på den måde ville selv de mindre bemidlede skatteborgere kunne få mere råd til almindelige dagligvarer. Hvis afgifterne bliver mindre, og forskellige beskatninger fjernet, så selv hvis vi ikke mindsker skatten med alle 15%, lad os sige at vi går ned til 12%, og siger at de resterende 3% går direkte til sundhedssektoren, så ville sundhedsvæsenet kunne mærke dette løft i økonomien gevaldigt.

Selvom vi ikke gør forskel på de mindst bemidlede til dem med højeste indtjening, så kunne tilrettelæggelsen formes mere fleksibel. Det ville være til gavn for alle, som alle vil kunne mærke positivt på pengepungen.

For hvis det skal ikke være sådan, at hvis man arbejder hårdt, er selvstændig, eller har fået arbejdet sig op til en høj stilling og er begyndt at tjene godt, at man skal ende som statens pengepung, som kan tages fra når det er at der er brug for det.

Man kan nemt sætte en stopper for at skulle hæve lønninger, i takt med at priserne på dagligvare stiger. Dette gøres ved at sætte købekraften op. Dette kan opnås ved at nedsætte skatter og fjerne forskellige afgifter.

Bolig

”Det er kun de byer som bliver bebygget, og der er kun fremgang derovre.” Disse ord har vi hørt tit i de seneste mange år. Det er forskelligt hvor meget bebyggelse der er i de forskellige byer, og det er tydeligt når der bliver råbt op om boligmangel. Der er ikke nogen af dem som siger noget forkert, alt som er blevet sagt er rigtigt, og hvis man kikker på tallene for byerne, så er der stor mangel på boliger. Hvis vi taget min hjemkommune, Avannaata Kommunia som eksempel, så kan man sige at bolig manglen er et stort problem. Ilulissat, som inden for de næste år får færdigbygget en atlantlufthavn, har så store mangler på boliger, at hvis man tog de tre største byer i nord og talte dem sammen, så vil Ilulissat stadig havde flere boligsøgende indbyggere end de tre til sammen.

Hvordan kan vi sikre at vores højere uddannede kommer hjem fra Danmark, eller udlandet efter end uddannelse, og sikre at de bliver boende hvis vi ikke engang kan love dem boliger når de er vendt hjem?

Da en masse lejligheder blev overtaget fra staten, sagde en del at vi fik dem gratis, og dette har tidligere politiske ledere været meget stolte over, da hjemmestyret havde fået ansvarsområdet uden at skulle betale for det. Lad os tænke dette over igen. Vi mener i Atassut at denne hjemmestyreløse bør tages op til revision. Vi bør revidere om nogle af de ansvarsområder, som vi tog til os under hjemmestyret, som vi nu ikke længere har råd til at varetage, for hvis vi fortsat skal have råd til dem, så kan vi ikke længere komme udenom at tale med staten.

En masse hjem er i dag i forfald, hvor beboerne bor i lejligheder som er sundhedsskadelige f.eks. pga. skimmelsvamp. Gamle lejligheder, som vi ikke har råd til at renoverer, eller sågar skifte ud. Priserne stiger og stiger.

Vi er desværre i en tid, hvor bolig manglen er størst.

Vi kan via afgifter bane vej for at vores indbyggere kan få råd til deres eget hus. Det bliver selvfølgelig ikke nemt, men vi må gøre vores, for at flere kan få muligheden for at købe hus, samt sørge for at dem som stadig har brug for at bo i lejlighed får bedre vilkår. Vi må også se i øjnene at priserne for leje heller ikke har fulgt med tiden. Det som bliver kaldt for den rigtige pris når det kommer til husleje, er til langt under markedsprisen, da flere boligblokke har været i forfald i flere år, og dette har gjort at vi ikke længere har råd til at holde dem ved lige, og hvis vi skal have råd til at kunne bygge nyt, så mener vi i Atassut at vi må sætte priserne efterfølgende. Ja, det er ikke sjovt

at være nød til at sige det, men huslejepriserne kan ikke følge med. Men vi kan møde borgerne halvvejs vha. loven indenfor boligsikring, så det kan komme alle til gode.

Vi er desværre kommet til en tid, hvor der er stor prisforskel på den samme type bolig, hvor forskellen ligger på om lejeboligen er ejet af landstyrets eller kommunen. Her er det kommunens boliger som er dyrest, da kommunerne ellers gerne vil være på forkant med fremtidig renovation og sætter priserne efter det. Men realiteten er at hvis de vil leje deres boliger ud, så må de sætte huslejepriserne ned, for at pris-matche landstyrets boliger, som kan koste helt ned til det halve af en kommunel lejlighed.

Vi mener i Atassut, at vi bør revidere om landstyret virkelig har brug for to forskellige boligforeninger. For hvis vi tager og ser boligsikrings loven igennem igen, og begyndte at bruge reelle huslejepriser, så kunne vi mindske byrden overfor kommunerne. Vi må virkelig overveje om INI A/S og ILLUUT A/S behøver at forblive separate- Eller er det ikke på tide at vi gennemtænker boligsikrings loven på ny, og derefter giver INI A/S' lejligheder til kommunerne?

Hvis vi gjorde dette, vil vi kunne mindske noget af den næsten dobbelte administration som finder sted. For det er ikke realistisk at så lille en befolkning, spredt ud over så stort et land, skal bruge så mange penge på administration, på det punkt må vi kunne tilpasse os bedre. For vi har som befolkning ikke råd til at betale dobbelt, i nogle tilfælde tre gange så meget i skat, bare for at kunne holde den administrative maskine kørende, især når vi har en forestilling om at holde os selv økonomisk oppe i fremtiden.

Rigsfællesskabet

Vi må genoverveje om fastfrysningen af bloktilskuddet i 2009 virkelig var så gennemtænkt som den daværende regering mente.

Som jeg tidligere kom ind på, så er købekraften til normale hverdagsbehov desværre ikke stigende. Vores omkostninger i det offentlige stiger år, for år og vi må se i øjnene at i den nærmeste fremtid, vil omkostningerne overstige vores indkomster.

Er det noget som vi skal vende det blinde øje imod? Vi mener i Atassut at vi må se problematikken i øjnene, og mener at det er på tide, nu hvor der er gået over ti år siden landstyret blev indført, at tænke over, om vi som land er på rette kurs.

Det behøver ikke at gøre ondt at skulle sige tingene højt, for vi skulle kunne være åbne om, hvis vi mener at vi bør se landstyreloven igennem, og turde kunne sætte spørgsmålstejn ved om bloktilskuddets beløb er stort nok. Hvis vi konstant har det svært rent økonomisk, hvordan skal vi så kunne forestille os at opnå selvstændighed? Disse problemer forsvinder nok ikke dagen efter indførelsen af selvstændighed, hvor økonomien på den ene side kan blive svær at overkomme, pga. de mange skatter og svære levevilkår, men også pga. at den administrative sektor vil kunne blive forværret i en nyoprettet stat, såfremt vi vælger at fortsætte som vi har gjort indtil da.

Vi skal understrege, at vi i Atassut respekterer andres tanker om selvstændighed, og aktivt vil lytte med og deltage i debatten. På trods af dette, så har Atassut også et ønske om at debatten ikke bliver for ensidig. For vores tanker om at være en del af rigsfællesskabet er ikke begrundet på altid at skulle være bundet til den danske stat. Vi siger dette for at gøre det klart, så andre ikke kommer med påstande som modstrider Atassuts ideologi, for nogle kommer endda og siger at Atassut er et parti for dem, som fortsat vil have at vi er en koloni under Danmark. Lad os nu lige tænke os ordentligt om, for hvis Atassut virkelig mente dette, så ville Atassuts syn på dem som kun talte dansk og synet på udlændinge være en totalt anden end den er i realiteten. Hvis vi bare tager det som jeg nævnte tidligere som eksempel, så ville vores mening om udenlandsk arbejdskraft være det helt omvendte, hvis deres påstande om vores ideologier havde været korrekte. Atassut ser ikke forskel på hudfarve

og har intet imod udlændinge, vi byder tilgængæld alle mennesker velkomne, uanset race, seksualitet, tro m.m.

At vi indtil videre ser os selv som en del af rigsfællesskabet er ikke pga. vi vil forblive bundet til Danmark, eller at vi underdanige overfor danskerne, og det er til trods for at nogle er hurtige til at stemple os som sådan, så vil vi gerne understrege, at sådan som tilværelsen er i dag, så er det nødvendigt at alle mennesker har lige vilkår i rigsfællesskabet.

De svagestes tilværelser kommer ikke til at ændre sig fra den ene dag til den anden, når det er at vi bliver en selvstændig stat, for det er en stærk befolkning, med en stærk sundhedsvæsen, som lever med ansvar for sig selv, med en fast indkomst, som kommer til at løfte dette i flok. ”Vi kan fordi vi vil.” vil forblive tomme ord så længe vi ikke får orden på sager først.

Vi siger det åbent i Atassut, vores sundhedsvæsen er meget udfordret, og det ikke det samme som at sige at vi synes at sundhedspersonalet gør et dårligt arbejde, vi synes til gengæld at de gør et fantastisk arbejde, utrættelige, også selvom de ikke har de bedste vilkår.

Vi acceptere, at de fleste stemte imod vores forslag om midlertidigt at give ansvaret om sundhedssektoren tilbage til den danske stat sådan som tingene ser ud i dag. Der er ikke noget vi kan gøre ved det valg.

Det er et efterfølgende resultat af nogle af de mange ting, som vi i Atassut har taget op, hvis vi tænker på hvor meget levestandarden er gået ned efter at bloktilskuddet blev låst fast.

Vi skal kunne turde, og ikke se det som en falliterklæring, hvis det er at vi vil debattere og eventuelt revidere landstyreloven. For vi kan ikke bare se på og acceptere, at vi taber de svageste i samfundet i nationalstolthedens navn.

At man kan se sine fejl i øjnene, er ikke at give op. Vi vil fra Atassut gerne komme med en opfordring til dem som gerne vil blive en stat i dag; så længe at befolkningen er som den står i dag, så bliver selvstændighed nok ikke en realitet, for selvstændighed vil ikke gøre de svagestes daglige tilværelse lettere.

Lad os have en god samarbejde med den danske stat, så længe vi er en del af rigsfællesskabet! Hvert år laver vi en finanslov, hvor vi vender hvert en øre, hvor vi ikke har råd til at opfylde alle vores ønsker, og er nødsaget til at finde på lappeløsninger.

Når befolkningen engang har ressourcerne til at holde sig selv oppe, vil vi i Atassut lytte og respektere deres meninger.

Sundhedsvæsenet og befolkningens sundheds

Vi er kun kommet halvvejs igennem Sundhedskommissionens beretning, og det er desværre bekymrende det som er blevet os fortalt.

Hvis vi skal se tilbage på det beløb på 800 mio kr. som årligt er øremærket sundhedsvæsenet, så er det ikke et beløb vi på magisk vis kan trylle frem, og vi er som regel nødsaget til at flytte penge rundt fra andre budgetter for at få det til at gå op. For det sidste vi vil, er at tage fra befolkningens lommer.

Hvis der virkelig er ingen vilje for at skulle give sundhedssektoren tilbage til staten, så lad os rette en henvisning til staten, før sundhedsvæsenets tilstand forværres.

Vi kan ikke komme udenom at skulle sige dette, men vi magter ikke at holde de økonomiske hjul i sundhedsvæsenet kørende, med de skatteindtægter vi har i dag.

Vi vil i Atassut understrege, at vi mener at det vigtigste er at befolkningen har gode levevilkår, er sundt og at et sundhedsvæsen som kan give dem en god behandling er højest nødvendig.

Vi er valgt til at tjene befolkningen, og vi har givet eksempler på hvordan vi kan tjene dem ved at styrke sundhedssektoren. Ved at øremærke en procent sats af skatteindtægterne, ved at samarbejde med staten angående sundhedsvæsenets mangler, eller som tidligere nævnt; ved at vurdere om det er tid til at ændre på landstyre loven.

Vi har alle ret til at kunne tage til lægen med sindet i ro, for dem af os som sjældent går til læge ved godt hvor svært det er at skulle komme til behandling, så forestil jer hvor hårdt det må være hvis man har en kronisk sygdom som man skal kæmpe med.

Vi kan i Atassut ikke bare lade som om at disse tilstande ikke er en realitet! Vi kan ikke se bort fra, at vi må se nøje på sundhedsvæsenet når det er vi skal tale finanslov, for vi kan ikke fortsat lade som om at tilstandene i dag koster menneskeliv! Vi kan ikke bare acceptere at voksne, gamle, så vel som børn mister livet.

Kan det virkelig passe at vores nationale stolthed skal koste os de medmennesker, som vi burde på?

Lad os se det fra deres vinkel, hvad vil de vælge, livet eller døden? Jeg kan forestille mig at de ligesom alle andre vælger livet.

En sund befolkning, som har et sundhedsvæsen som de kan føle sig trygge ved, er kræfterne til at holde sig selv oppe i flok. Lad os diskutere hvad vi kan gøre for at komme tættere på dette mål. I Atassut ser vi frem til at se hvor åbne medlemmerne af Inatsisartut er overfor at tage dette emne op.

Udvikling i arbejdsmarkedet

Vi må kalde den del af befolkningen som er selvstændige for gode eksempler, og gode rollemodeller. Vi skal ikke se dem som de rige, som skal bære befolkningen på deres ryg.

Vores selvstændige er dem som vi i landet skal se som vores værdier, da de er ildsjæle som kan klare modgang, som mange ikke kan holde til og har nået dertil hvor de er nu ved at være utrættelige i deres arbejde.

Vi får snart tre nye lufthavne. To atlant lufthavne i Nuuk og Ilulissat, samt en ny lufthavn i Qaqortoq. Vi kan ikke komme udenom, at skulle tænke hvordan vi som befolkning kan gøre os så klar som muligt, så vi på bedst mulig måde kan komme til at tjene på de nye muligheder, som lufthavnene kommer til at give os.

Der er stadig stor brug for udvikling indenfor turismen, og vi kan ikke lade som om at vi ikke bagud når det kommer til turismen i forhold til vores nabolande. Én af nøglerne til fremtiden er at give tilskud til turismens udvikling, for turismeerhvervet skal ligesom fiskeriet være noget af det som vi vægter højest i udviklingen.

Mange siger at der er for mange udlændinge som tjener godt på turismen i landet, og at vores indbyggere ikke selv gør nok for være en del af markedet. Ja, det kan der godt være nogle

sandheder i, men! Som det står til nu, så er det ikke et marked hvor der er jobgaranti året rundt, og det er ikke unormalt at se selvstændig turistoperatører have andre jobs udenfor sæsonen.

En hver har et ønske om at kunne arbejde fast året rundt, og den korte sæson giver ikke den store lyst til mange af landets borgere, at skulle beskæftige sig indenfor turismeerhvervet, og mange selvstændige føler sig nødsaget til at finde udenlandsk arbejdskraft mens det står til. Selv hvis man er imod dette, så kan man ikke komme udenom at det er sådan realiteten er i dag.

Landet bliver reklameret ud af til, ved at vi giver Visit Greenland tilskud, og vi mener at det er yderst vigtigt at dette bliver udviklet mere og vi næste år minimum forøger dette beløb med 1mio kr.

Vi har brug for at udviklingen indenfor turismeerhvervet medføre stillinger, som kan bemandedes året rundt. For vi kan ikke komme udenom at vi bør forlænge turismesæsonen når først de nye lufthavne står klar.

Når man som selvstændig vil starte op, så kan man ikke komme udenom at vi stadig er bagud, når det kommer til rådgivning af opstart af virksomhed, og at dette skal gøres bedre. Hvis vi ser på tallene over de offentligt ejede virksomheder, som er betegnet som private, så kan de fleste af os i salen nok se hvor stor en forskel der er på tallene over offentligt ejede og selvstændige.

Hvis vi skal give landet de bedst økonomiske vilkår, så har vi brug for endnu flere selvstændige, og som det står til nu, så findes de fleste selvstændige indenfor fiskerierhvervet, og hvis vi skal se længere ud i fremtiden, så giver det ikke landets økonomi den sikreste grundlag, såfremt vi kun vælger at satse på ét erhverv.

Ved at færdiggøre fiskeriloven ser vi i Atassut med glæde frem til at sikre fiskeriets fremtid.

Vi mener i Atassut at det burde være lettere at være selvstændig her i vores land, hvor man ikke behøver at sætte sin lid til myndighederne for meget. Og der er brug for at vi mindsker administrationen så de selvstændige ikke behøver at betale for meget i skat.

Det er hvad vi har at sige i Atassut, og vi henviser første behandling af lovforslaget til finans- og skatteudvalget.